

ABSTRAKT

Mou snahou v rámci této bakalářské práce je na základě analýzy historických pramenů s podporou literatury hledat podobnosti mezi hippokratovskou medicínou a homeopatií a zaměřit se především na údajné předobrazy homeopatických myšlenek ve sbírce spisů *Corpus Hippocraticum*. Homeopatie se totiž ve svém učení na principy Hippokratovy léčby a znalost tzv. zákona podobnosti často odvolává, proto bych ráda zjistila, jestli jsou tyto tendence skutečně alespoň zčásti oprávněné, nebo jestli Hippokratés v tomto případě spíše představuje pouze jakýsi fenomén a autoritu, jíž se tento alternativní směr medicíny zaštiťuje za účelem obhajoby vlastní praxe.

Cílem práce je zároveň přiblížit osobnost a fenomén „otce medicíny“ Hippokrata (5.–4. století př. n. l.) společně s jeho učením, obsaženým ve zmiňované sbírce spisů, a vedle něho také osobnost zakladatele a „otce homeopatie“ Samuela Hahnemanna (1755–1843), který počátkem 19. století shrnul principy nově vzniklého alternativního směru medicíny ve svém *Organonu léčebného umění*. Jedna ze stanovených badatelských otázek je, zdali lze u Hahnemanna jakkoli doložit inspiraci Hippokratem, zdali byl on sám s principy hippokratovské medicíny obeznámen a jak s nimi případně pracoval.

V neposlední řadě se v práci také zaměřuji na okolnosti vzniku a vývoje homeopatie a na její vymezení vůči alopatii – ta podle Hahnemanna oproti homeopatii, stojící na principu *similia similibus curentur* (tzn. podobné se léčí podobným), funguje na základě myšlenky *contraria contrariis curentur* (tzn. opačné se léčí opačným čili svými protiklady). V rámci analýzy *Corpus Hippocraticum* se snažím zjistit, který z těchto přístupů je tedy ve výsledku hippokratovské medicíně bližší.

KLÍČOVÁ SLOVA

Hippokratés; Corpus Hippocraticum; starověká medicína; alternativní medicína; homeopatie; alopatie; Samuel Hahnemann; zákon podobnosti; antika; 19. století